

Appendices

De
theologische
grondbeginselen
van de
Scientology
godsdienst

De doeleinden van Scientology

door L. Ron Hubbard

Een beschaving zonder krankzinnigheid, zonder misdadigers en zonder oorlog, waar het capabele mensen gegund is succes te hebben en waar het eerlijke mensen gegund is rechten te hebben, en waar de mens vrij is om zich tot hogere niveaus te verheffen, dat zijn de doeleinden van Scientology.

Deze doeleinden, die in 1950 voor het eerst werden aangekondigd aan een wereld in beroering, liggen ruimschoots binnen het bereik van onze technologie.

Scientology is niet-politiek van aard en verwelkomt iedereen, ongeacht zijn geloof, ras of land van herkomst.

We beogen geen revolutie. We beogen slechts evolutie naar hogere staten van zijn, zowel voor het individu als voor de maatschappij.

Wij slagen in het bereiken van onze doeleinden.

Sinds eideloze millennia was de mens in het ongewisse omtrent zichzelf, zijn verstand en het universum, maar nu is er voor hem een doorbraak gemaakt.

Appendix Eén

Andere pogingen van de mens zijn overtroffen.

De gezamenlijke waarheden van de denkende mens sinds vijftigduizend jaar, gezuiverd en uitgebreid door nieuwe ontdekkingen over de mens, hebben tot dit succes geleid.

We heten u welkom bij Scientology. We verwachten slechts van u dat u helpt bij het verwezenlijken van onze doeleinden en het helpen van anderen. En we verwachten dat ook u geholpen wordt.

Scientology is momenteel de meest levenskrachtige beweging op aarde.

In een wereld in beroering is dit werk niet eenvoudig. Maar aan de andere kant, als het wel eenvoudig was, zou het niet nodig geweest zijn het te doen.

We respecteren de mens en geloven dat hij het waard is geholpen te worden. We respecteren u en geloven dat ook u kunt helpen.

Scientology is haar hulp niet verschuldigd. We hebben niets gedaan dat we weer goed zouden moeten maken. Was dat wel het geval geweest,

dan zouden we nu niet helder genoeg van geest zijn om te doen waar we mee bezig zijn.

De mens staat wantrouwig tegenover alle aangeboden hulp. Hij is dikwijls verraden en verloor zijn geloof in de mens. Te vaak schonk hij zijn vertrouwen en werd verraden. We kunnen fouten maken, want we bouwen een wereld op met gebroken strohalmen. Maar we zullen uw vertrouwen in ons nooit beschamen zolang u één van de onzen bent.

De zon gaat nooit onder voor Scientology.

Moge er een nieuwe dag aanbreken voor u, voor degenen die u liefhebt en voor de mensheid.

Onze doeleinden zijn eenvoudig, ook al zijn ze groots.

En we zullen slagen; met elke nieuwe omwenteling van de aarde zijn we een stap dichterbij ons doel.

Uw hulp wordt door ons geapprecieerd.

Onze hulp is de uwe.

De factoren

*(Een samenvatting van de
consideraties en onderzoeken
aangaande de menselijke ziel en het
stoffelijk universum, die tot voltooiing
kwamen tussen A.D. 1923 en 1953.)*

1 Vóór het begin was er een Oorzaak en het gehele doel van de Oorzaak was het creëren van een effect.

2 In het begin en voor altijd is er de beslissing en de beslissing is TE ZIJN.

3 De eerste actie van beingness (zijn) is het aannemen van een gezichtspunt.

4 De tweede actie van beingness is het van het gezichtspunt uit laten gaan van punten om naar te kijken; dit zijn dimensiepunten.

5 Aldus is er ruimte gecreëerd, want de definitie van ruimte is: gezichtspunt met betrekking tot dimensie. En het doel van een dimensiepunt is ruimte en een punt om naar te kijken.

6 De activiteit van een dimensiepunt is reiken en terugtrekken.

7 En er bestaat verbinding en uitwisseling van het gezichtspunt naar de dimen-

siepunten. Aldus worden nieuwe dimensiepunten gevormd. Aldus is er communicatie.

8 En aldus is er licht.

9 En aldus is er energie.

10 En aldus is er leven.

11 Maar er bestaan andere gezichtspunten en deze gezichtspunten werpen punten uit om naar te kijken. En tussen de gezichtspunten ontstaat er uitwisseling; maar de uitwisseling is nooit anders dan in termen van het uitwisselen van dimensiepunten.

12 Een dimensiepunt kan verplaatst worden door het gezichtspunt; want het gezichtspunt bezit, behalve creatief vermogen en consideratievermogen, ook wilskracht en potentiële onafhankelijkheid van handelen; en het gezichtspunt kan bij het kijken naar

dimensiepunten veranderen met betrekking tot zijn eigen dimensiepunten of andere dimensiepunten of gezichtspunten. Aldus ontstaat alles wat ten grondslag ligt aan beweging.

13 De dimensiepunten zijn alle, klein of groot, vast. En ze zijn alleen vast omdat de gezichtspunten zeggen dat ze vast zijn.

14 Vele dimensiepunten vormen samen gassen, vloeistoffen of vaste stoffen van grotere afmetingen. Aldus is er materie. Maar het punt waaraan de meeste waarde gehecht wordt is bewondering en bewondering is zo sterk dat alleen al de afwezigheid ervan voortdurend mogelijk maakt.

15 Een dimensiepunt kan verschillen van andere dimensiepunten en kan aldus individuele eigenschappen bezitten. En vele dimensiepunten kunnen soortgelijke eigenschappen bezitten, en andere dimensiepunten kunnen eigenschappen bezitten die

soortgelijk zijn ten opzichte van zichzelf. Aldus ontstaan de eigenschappen van soorten materie.

16 Het gezichtspunt kan dimensiepunten samenvoegen tot vormen en deze vormen kunnen eenvoudig of gecompliceerd zijn. Ze kunnen zich op verschillende afstanden van de gezichtspunten bevinden en op die manier kunnen er combinaties van vormen bestaan. En de vormen zijn in staat tot beweging en de gezichtspunten zijn in staat tot beweging en op die manier kan er beweging van vormen bestaan.

17 En de opinie van het gezichtspunt reguleert de consideraties met betrekking tot de vormen, hun onbeweeglijkheid of hun beweging, en deze consideraties bestaan uit het toeschrijven van schoonheid of lelijkheid aan de vormen en alleen deze consideraties zijn kunst.

18 De gezichtspunten zijn van mening dat sommige van deze vormen moeten

voortduren. Aldus is er voortbestaan.

19 En het gezichtspunt kan nooit vergaan; maar de vorm kan vergaan.

20 En de vele gezichtspunten, die met elkaar in wisselwerking zijn, worden afhankelijk van elkaars vormen en besluiten niet om volledig onderschied te maken aangaande het eigendom van de dimensiepunten en op die manier ontstaat er afhankelijkheid van de dimensiepunten en van de andere gezichtspunten.

21 Hier komt een continuïteit van gezichtspunt over de wisselwerking van dimensiepunten uit voort en dit, in banen geleid, is TIJD.

22 En er zijn universa.

23 De universa, dan, zijn drie in getal: het universum dat gecreëerd is door één gezichtspunt, het universum dat gecreëerd is door elk ander gezichtspunt, en het universum dat gecreëerd is door de gemeenschappelijke activiteiten van gezichtspunten, waarover overeenstemming bestaat

dat het in stand gehouden moet worden – het stoffelijk universum.

24 En de gezichtspunten worden nooit gezien. En de gezichtspunten beschouwen de dimensiepunten steeds meer als waardevol. En de gezichtspunten proberen de ankerpunten te worden, en vergeten dat ze meer punten en ruimte en vormen kunnen creëren. Aldus ontstaat schaarste. En de dimensiepunten kunnen vergaan en daarom veronderstellen de gezichtspunten dat zij zelf ook kunnen vergaan.

25 Aldus ontstaat dood.

26 De manifestaties van plezier en pijn, van gedachte, emotie en inspanning, van denken, van gewaarwording, van affiniteit, realiteit en communicatie, van gedrag en zijn, worden aldus afgeleid en de raadsels van ons universum schijnen hierin omvat en beantwoord te worden.

27 Er is beingness, de mens gelooft echter dat er alleen becomingness (worden) bestaat.

28 Elk probleem dat hierdoor naar voren komt, wordt opgelost door gezichtspunten en dimensiepunten vast te stellen, door verbetering te brengen in de conditie en het onderlinge samengaan van de dimensiepunten en daardoor van de gezichtspunten, en door overvloed of schaarste aan alle dingen, aangenaam of onaangenaam te verhelpen door middel van het rehabiliteren van het vermogen van het gezichtspunt om punten aan te nemen vanwaar te kijken en dimensiepunten van welke soort dan ook te creëren en ontcreëren, te verwaarlozen, te starten, te veranderen en te stoppen, volgens de eigen beslissing van het gezichtspunt. Er moet zekerheid herkreten worden met betrekking tot alle drie de universa, want zekerheid, niet gegevens, is kennis.

29 Volgens de opinie van het gezichtspunt is elke beingness, elk ding, beter dan geen ding, elk effect is beter dan geen effect, elk universum beter dan geen universum, elk deeltje beter dan geen deeltje, maar het deeltje van bewondering is het beste van allemaal.

30 En boven deze dingen is er wellicht alleen veronderstelling. En onder deze dingen is er het spelen van het spel. Maar de dingen die hier beschreven staan kan de mens ervaren en weten. Sommigen willen mogelijk deze dingen onderwijzen en sommigen willen ze mogelijk gebruiken om diegenen die in nood zijn, bij te staan en sommigen verlangen mogelijk ze te gebruiken om individuen en organisaties bekwaamer te maken en op die manier de aarde een beschaving te geven waar we trots op kunnen zijn.

In alle nederigheid aangeboden als een geschenk aan de mens door L. Ron Hubbard,

23 april 1953.

De axioma's van Scientology

In de Axioma's van Scientology, geschreven door L. Ron Hubbard in 1954, vinden we een samenvatting en een herhaling van alle eerdere axioma's en logicawetten. Deze axioma's zijn

waarheden die bewezen zijn door het leven in zijn totaliteit en welke de meest beknopte samenvatting vormen van wijsheid over de aard van de menselijke geest.

Axioma 1 De basis van het leven is een static.

N.B. Oorspronkelijk is het Engelse woord 'static' een bijvoeglijk naamwoord en betekent 'niet in beweging, in rust'. Er bestaat geen zelfstandig naamwoord voor het begrip 'een statisch iets'. Vandaar dat in Scientology het woord 'static' ook een zelfstandige functie heeft gekregen en verwijst naar een 'statische actualiteit' (niet een 'niets', maar een 'actualiteit ofwel werkelijkheid').

Definitie van 'static': een static, die bij het leven betrokken is, heeft geen massa, geen beweging, geen golflengte en geen plaats in de ruimte of in de tijd. Hij heeft het vermogen om te postuleren en waar te nemen.

Definitie van 'postuleren': het gericht creëren door de persoon van een verlangen, een order, een verbod of een eis in de vorm van een idee. Postuleren is niet zomaar 'denken over', maar heeft vooral betrekking op condities en acties en is dus meer dynamisch.

Axioma 2 De static kan er consideraties, postulaten en meningen op na houden.

Definitie van consideratie: consideratie is een term die in Scientology een specifieke betekenis heeft, n.l. een aanhoudend postulaat.

Axioma 3 Ruimte, energie, voorwerpen, vorm en tijd zijn het resultaat van de door de static gemaakte en/of overeengekomen consideraties. Ze worden waargenomen, uitsluitend en alleen omdat de static van mening is dat ze waargenomen kunnen worden.

Axioma 4 Ruimte is een gezichtspunt met betrekking tot dimensie.

Axioma 5 Energie bestaat uit gepostuleerde deeltjes in de ruimte.

Axioma 6 Voorwerpen bestaan uit gegroepede deeltjes.

Axioma 7 Tijd is in wezen een postulaat dat ruimte en deeltjes zullen blijven bestaan.

Axioma 8 De schijnbaarheid die tijd is, is de verandering van positie van deeltjes in de ruimte.

Axioma 9 Tijd manifesteert zich voornamelijk in verandering.

Axioma 10 Het hoogste doel in het universum is het creëren van een effect.

Axioma 11 Er zijn vier consideraties die leiden tot de verschillende bestaanscondities.

a. As-isness is de conditie van onmiddellijke creatie zonder dat zij blijft bestaan; het is de bestaansconditie die aanwezig is op het moment van creatie en het moment van vernietiging en verschilt in zoverre van andere consideraties, dat ze geen voortbestaan bevat.

b. Alter-isness is de consideratie die verandering en daardoor tijd en voortduring introduceert in een as-isness, om voortduring te bewerkstelligen.

c. Isness is een schijnbaarheid van bestaan die veroorzaakt wordt door de continue wijziging van een as-isness. Wanneer hiermee ingestemd is, wordt het realiteit genoemd.

d. Not-isness is de poging om isness aan te pakken door de conditie ervan met gebruik van kracht te reduceren. Het is een schijnbaarheid en kan een isness niet geheel overmeesteren.

Axioma 12 De primaire conditie voor welk universum dan ook is dat twee ruimtes, energieën of voorwerpen niet dezelfde ruimte mogen innemen. Wanneer inbreuk gemaakt wordt op deze conditie (door een perfect duplicaat), wordt de schijnbaarheid van welk universum dan ook of welk deel ervan dan ook, teniet gedaan.

Axioma 13 De actiecyclus van het stoffelijk universum is: creëren, voortbestaan (hetgeen betekent: blijven bestaan), vernietigen.

Axioma 14 Voortbestaan wordt tot stand gebracht door alter-isness en not-isness, waarmee de voortduring verkregen wordt die bekend staat als tijd.

Axioma 15 Creatie wordt tot stand gebracht door een as-isness te postuleren.

Axioma 16 Volledige vernietiging wordt bereikt door het postuleren van de as-isness van welke vorm van bestaan dan ook en van de delen ervan.

Axioma 17 Nadat de static as-isness gepostuleerd heeft, gebruikt hij alter-isness; hij brengt op die manier de schijnbaarheid van isness teweeg en verkrijgt op die manier realiteit.

Axioma 18 Door not-isness te gebruiken, veroorzaakt de static het voortduren van ongewenste vormen van bestaan en veroorzaakt op die manier onwerkelijkheid, hetgeen vergeetachtigheid, bewusteloosheid en andere ongewenste staten omvat.

Axioma 19 Door de static ertoe te brengen welke conditie dan ook te zien zoals zij is, neemt de invloed van die conditie af.

Axioma 20 Door de static ertoe te brengen een perfect duplicaat te creëren, wordt de verdwijning veroorzaakt van welke vorm van bestaan dan ook, of van een deel daarvan.

Een perfect duplicaat is een bijkomende creatie van het voorwerp, zijn energie en ruimte, in zijn eigen ruimte, in zijn eigen tijd en met gebruikmaking van zijn eigen energie. Dit maakt inbreuk op de conditie dat twee voorwerpen niet dezelfde ruimte mogen innemen en veroorzaakt de verdwijning van het voorwerp.

Axioma 21 Begrip is samengesteld uit affiniteit, realiteit en communicatie.

Axioma 22 Het gebruiken van not-isness vermindert begrip.

Axioma 23 De static beschikt over het vermogen tot totale knowingness. Totale knowingness zou bestaan uit totale ARC.

Axioma 24 Totale ARC zou het verdwijnen van alle mechanische bestaanscondities tot gevolg hebben.

Axioma 25 Affiniteit is een schaal van levenshoudingen die, door de invoeging van afstand en energie om identiteit te creëren, wegvalt van de statische co-existentie, tot de uiterst nauwe levenshouding van mysterie aan de onderkant is bereikt.

Waar we gebruik maken van isness (het zijn) en not-isness (de weigering om te zijn) schrijft het afzonderingsproces, vanuit het kennen van volledige identificatie, naar beneden voort, omdat steeds meer afstand en steeds minder duplicatie wordt geïntroduceerd. De voortschrijding zakt af naar concentratie op het kijken, naar geëmotioneerdheid, naar krachtsinspanning, naar concentratie op denken, naar concentratie op symbolen, naar concentratie op eten, naar concentratie op sex en zo verder tot het niet-kennen (mysterie). Voordat het punt van mysterie wordt bereikt, is enige communicatie mogelijk, ofschoon men zelfs in mysterie de communicatie tracht voort te zetten. Wat we hier voor ons heben is, wat het individu aangaat, het stapsgewijs wegvallen van het geloof dat men een volledige affiniteit kan aannemen tot men overtuigd is dat alles een volledig mysterie is. Elk individu bevindt zich ergens op deze 'weten tot mysterie' schaal. De oorspronkelijke Tabel voor de Evaluatie van de Mens was het emotie-gedeelte van deze schaal.

26 Realiteit is de overeengekomen schijnbaarheid van het bestaan.

Axioma 27 Een werkelijkheid kan voor iemand persoonlijk bestaan, maar wanneer anderen ermee ingestemd hebben, kan men zeggen dat het een realiteit is.

De structuur van realiteit bestaat uit isness, terwijl isness wordt gevormd door as-isness en alter-isness. Een isness is een schijnbaarheid, het is geen werkelijkheid. De werkelijkheid is as-isness, die, om voortdurende te bereiken, gewijzigd is.

Irrealiteit is het gevolg en de schijnbaarheid van het gebruiken van not-isness.

28 Communicatie is de consideratie en actie van het voortdrijven van een impuls of deeltje vanaf een punt van oorsprong over een afstand naar een punt van ontvangst, met de intentie om op het punt van ontvangst een duplicatie en begrip tot stand te brengen van datgene wat uit het punt van oorsprong is voortgekomen.

Axioma

De formule van communicatie is: oorzaak, afstand, effect, met intentie, aandacht en duplicatie met begrip.

De bestanddelen van communicatie zijn consideratie, intentie, aandacht, oorzaak, punt van oorsprong, afstand, effect, punt van ontvangst, duplicatie, begrip, de snelheid van de impuls of het deeltje, nietsheid of ietsheid.

Een geen-communicatie bestaat uit barrières. Barrières bestaan uit ruimte, tussengeplaatste dingen (zoals muren en schermen van snel bewegende deeltjes) en tijd. Een communicatie hoeft niet per definitie in twee richtingen te gaan. Wanneer een communicatie beantwoord wordt, wordt de formule herhaald waarbij het punt van ontvangst nu een punt van oorsprong wordt en het vorige punt van oorsprong nu een punt van ontvangst wordt.

29 Als men een as-isness wil laten voortbestaan, dan moet men zijn auteurschap prijsgeven en aan een ander toewijzen. Anders zou zijn waarneming ervan de as-isness laten verdwijnen.

Axioma

Een ruimte, energie, vorm, voorwerp, individu of conditie van het stoffelijk universum kan alleen bestaan wanneer er een wijziging is opgetreden in de oorspronkelijke as-isness om te voorkomen dat een terloopse blik deze doet verdwijnen. Met andere woorden, alles wat voortduurt moet een "leugen" bevatten, zodat de oorspronkelijke consideratie niet volledig gedupliceerd wordt.

30 De algemene regel van auditing is dat alles wat ongewenst is en toch voortduurt, tot in details bekeken moet worden; op dat moment zal het verdwijnen.

Axioma

Als het slechts gedeeltelijk gezien wordt, neemt ten minste de intensiteit ervan af.

31 Goedheid en slechtheid, schoonheid en lelijkheid, elk is een consideratie; ze berusten alleen op opinie.

Axioma

32 Alles wat niet rechtstreeks gadegelegd wordt, heeft de neiging om voort te duren.

Axioma

33 Elke as-isness die gewijzigd is door not-isness (door kracht), heeft de neiging om voort te duren.

Axioma

34 Elke isness heeft, wanneer hij door kracht veranderd wordt, de neiging om voort te duren.

Axioma

35 De uiteindelijke waarheid is een static.

Axioma

Een static heeft geen massa, betekenis of beweeglijkheid, geen golflengte, geen tijd, geen plaats in de ruimte en geen ruimte.

36 Een leugen is een tweede postulaat, verklaring of omstandigheid, bestemd om een eerder postulaat te verbergen, dat toegelaten wordt te blijven bestaan.

Axioma

VOORBEELDEN:

De waarheid en een leugen zijn geen van beide een beweging of een wijziging van een deeltje van één positie naar een andere.

Een leugen is een bewering dat een deeltje dat bewoog, niet bewogen heeft, of een bewering dat een deeltje dat niet bewoog, bewogen heeft.

De fundamentele leugen is dat een consideratie die gevormd was, niet gevormd was of dat zij anders was.

37 Wanneer een primaire consideratie wordt gewijzigd, maar nog altijd bestaat, dan is er voortduring tot stand gebracht ten aanzien van de consideratie die de wijziging aanbracht.

Axioma

Alle voortduring is afhankelijk van de fundamentele waarheid, maar de voortduring betreft de consideratie die de wijziging aanbracht omdat de fundamentele waarheid noch voortduring, noch geen voortduring bezit.

38 1. Domheid is de onbekendheid van de consideratie.

Axioma

2. Mechanische definitie: Domheid is onbekendheid van tijd, plaats, vorm en gebeurtenis.

1. Waarheid is de exacte consideratie.
2. Waarheid is de exacte tijd, plaats, vorm en gebeurtenis.

We zien dus dat falen om de waarheid te ontdekken, domheid veroorzaakt.

En we zien dus dat de ontdekking van de waarheid, zoals proefondervindelijk is gebleken, een as-isness zou veroorzaken.

En we zien dus dat een fundamentele waarheid geen tijd, plaats, vorm of gebeurtenis zou bezitten.

We bemerken dus, vervolgens, dat we alleen een voortduring tot stand kunnen brengen wanneer we een waarheid verbergen.

Liegen is een wijziging van tijd, plaats, gebeurtenis of vorm.

Liegen wordt alter-isness, hetgeen op zijn beurt domheid wordt.

(De zwaarheid van cases is een opeenhoping van de leugens van de case zelf of van die van een ander.)

Alles wat blijft bestaan moet as-isness vermijden. Dus moet alles, indien het moet blijven bestaan, een leugen bevatten.

39 Het leven vormt problemen teneinde die zelf op te lossen.

Axioma

40 Elk probleem moet, om een probleem te zijn, een leugen bevatten. Als het een waarheid zou zijn, zou het verdwijnen (unmocken).

Axioma

Een "onoplosbaar probleem" zou de grootste mate van voortduring moeten hebben. Het zou ook het grootste aantal gewijzigde feiten bevatten. Om een probleem te kunnen vormen moet men alter-isness introduceren.

41 Datgene waarin alter-isness wordt geïntroduceerd, wordt een probleem.

Axioma

42 MERT (Materie, Energie, Ruimte en Tijd) duurt voort omdat het een probleem is.

Het is een probleem omdat het alter-isness bevat.

Axioma

43 Tijd is de voornaamste bron van onwaarheid.

Tijd geeft uitdrukking aan de onwaarheid van elkaar opvolgende consideraties.

Axioma

44 Theta, de static, heeft geen plaats in materie, energie, ruimte of tijd, maar is in staat tot considereren.

Axioma

45 Theta kan de consideratie maken een plaats te hebben ingenomen. Op het moment van die consideratie is theta geplaatst en in die mate een probleem.

Axioma

46 Theta kan door haar consideraties een probleem worden, maar dan wordt ze MERT.

MERT is die vorm van theta die een probleem is.

Axioma

47 Theta kan problemen oplossen.

Axioma

48 Het leven is een spel waarin theta als de static de problemen van theta als MERT oplost.

Axioma

49 Om een probleem op te lossen hoeft men alleen maar theta, de oplosser te worden, in plaats van theta het probleem.

Axioma

50 Theta als MERT moet consideraties bevatten die leugens zijn.

Axioma

51 Omdat postulaten en live communicatie geen MERT zijn en superieur aan MERT zijn, kunnen ze verandering in MERT teweegbrengen zonder voortduring van MERT te veroorzaken. Daarom kan auditing plaatsvinden.

Axioma

52 MERT blijft bestaan en neemt vastere vorm aan in de mate dat er geen leven aan geschonken wordt.

Axioma 53 Om gegevens te ordenen en met elkaar in verband te brengen heeft men een stabiel gegeven nodig.

Axioma 54 Zowel het kunnen verdragen van verwarring als het bezitten van een overeengekomen stabiel gegeven, ten opzichte waarvan men de gegevens in een verwarring kan ordenen en met elkaar in verband brengen, zijn op hetzelfde moment noodzakelijk om op een geestelijk gezonde wijze te kunnen reageren op de acht dynamieken. (Hiermee is geestelijke gezondheid gedefinieerd.)

Definitie van dynamiek: dynamiek betekent drang, voortvarendheid en impuls. Om het leven beter te kunnen begrijpen werd dit in Scientology opgesplitst in acht onderafdelingen ofwel acht dynamieken.

Axioma 55 De actiecyclus is een consideratie. Creëren, voortbestaan, vernietigen - de actiecyclus die de G.E. geaccepteerd heeft - is slechts een consideratie, die de thetan kan veranderen door een nieuwe consideratie te maken of andere actiecyclussen te maken.

Definitie van G.E. (Genetische Entiteit): een identiteit die enigszins op een thetan lijkt en die het lichaam ontwikkelt en met zich meedraagt vanaf het allereerste moment langs het evolutionaire pad op deze aarde en dat, door ervaring, noodzaak en natuurlijke selectie, gebruik maakt van de contra-inspanningen van de omgeving om een organisme te vormen van een type dat het best mogelijke voortbestaan verzekert. De enige beperking zijn de bekwaamheden van de genetische entiteit zelf.

56 Theta brengt orde in chaos.
LOGISCH GEVOLG: *Chaos brengt wanorde in theta.*

57 Orde manifesteert zich wanneer theta de beschikking heeft over communicatie, controle en havingness.

Axioma DEFINITIES:

Communicatie: de uitwisseling van ideeën door ruimte.

Controle: positief postuleren, hetgeen intentie is, en de uitvoering ervan.

Havingness: datgene wat het ervaren van massa en druk toelaat.

58 Intelligentie en oordeelsvermogen worden afgemeten aan het vermogen om relatieve belangrijkheden te evalueren.

Axioma LOGISCH GEVOLG: Het vermogen om te evalueren wat het belangrijke en wat het onbelangrijke van iets is, is de hoogste functie van logica.

LOGISCH GEVOLG: Identificeren is het aan alles een gelijke belangrijkheid toekennen.

LOGISCH GEVOLG: Identificeren is het onvermogen om verschillen in tijd, plaats, vorm, samenstelling of belangrijkheid te evalueren.

Het bovenstaande is een samenvatting van de staten van zijn die gebruikt kunnen worden om te creëren, voortdoring te veroorzaken of te vernietigen.

Ook al heeft hij ingestemd met de mechanische aspecten en ook al houdt hij vast aan datgene waarmee hij ingestemd heeft, toch kan de thetan ontelbare postulaten maken die door hun tegenstrijdigheid en complexiteit menselijk gedrag creëren, voortdoring ervan veroorzaken en het vernietigen.